

Громадська організація
«Київський економічний науковий центр»

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

«ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ
ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»

4-5 квітня 2014 року

ЧАСТИНА II

Київ
2014

УДК 330.34(063)
ББК 65.0я43
В 45

Економічні та соціальні інновації як фактор розвитку економіки:
збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ,
4-5 квітня 2014 р.). У 4-х частинах. – К.: ГО «Київський економічний
науковий центр», 2014. – Ч. 2. – 120 с.

УДК 330.34(063)
ББК 65.0я43
В 45

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

© Колектив авторів, 2014
© Київський економічний науковий центр, 2014

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 2. ФІНАНСИ, ГРОШІ ТА КРЕДИТ

Фелорень П. О. УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	6
Фурман І. В., Кочергіна О. Ю. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ЛІЗИНГУ	9
Фурман І. В., Кущірів В. А. ЛОНДОН, ЯК ОДИН З ПРОВІДНИХ ЗОВНІШНІХ ВАЛЮТНО-ФІНАНСОВИХ РИНКІВ СВІТУ	12
Хіміїчук Г. М., Ворошан А. Д. ЗОВНІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ: ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТА НАПРЯМКИ НІВЕЛЮВАННЯ	15

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА, ОРГАНІЗАЦІЯ І УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ, ГАЛУЗЯМИ, КОМПЛЕКСАМИ

Алексеева Н. И., Мацкевич Н. А. ЭФФЕКТИВНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ И ПОДХОДЫ К ЕГО ОЦЕНКЕ	18
Алексеева Н. И., Мацкевич Н. А. ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ – СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	20
Алексеева Н. И., Красноякова А. С. ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО ОЦІНКА	22
Алексеева Н. И., Красноякова А. С. ПІДХОДИ ДО ПЛАНУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА	25
Білич А. В. ВАРТІСНО-ОРИЄНТОВАНЕ УПРАВЛІННЯ У СИСТЕМІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	28
Борщ І. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	32
Гришок І. М. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ДЕБІТОРСЬКОЇ ТА КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТЕЙ	35
Гришук Н. В. РОЛЬ КОМПЛЕКСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	38
Данкевич В. С. РОЗВИТОК ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	40
Данкевич С. М. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНСТИТУТІВ АГРАРНОГО РИНКУ В УМОВАХ МІЖГАЛУЗЕВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	44
Драгунова А. В. ПОРІВНЯНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДОЛОГІЙ ARIS- EERC ТА IDEF3	47
Дюлай О. С. ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ДОПОМОГОЮ ІНСТРУМЕНТІВ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ	50
Зубар І. В., Зваричук Т. Г. ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ТВЕРДОГО БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	53
Зеліско І. М. БІОЕКОНОМІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ФОРМУВАНЬ УКРАЇНИ	56

неплатоспроможність його дебіторів, що призводить до відтоку коштів підприємства, або неправильний вибір кредитної політики підприємства. Проте неможна однозначно сказати, що ці підприємства неспроможні розраховуватися за своїми зобов'язаннями чи стоять на межі банкрутства.

Цей показник доцільно аналізувати порівнюючи з рядом інших техніко-економічних показників.

Література:

- 1 Шило В.П. Фінанси підприємств (за модульною системою): теоретично-практичний посібник / Шило В.П., Ільїна С.Б., Доровська С.С., Барабанова В.В. – Київ: ВД «Професіонал», 2006. – 288с.
- 2 Коваленко Л.О. Фінансовий менеджмент: навчальний посібник / Коваленко Л.О., Ремньова Л.М. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2005. – 485 с.
- 3 Боллох М.А. Економічний аналіз: Навч. Посібник / Боллох М.А., Бурчевський В.З., Горбаток М.І., Чумаченка М.Г. та ін. – Київ: КНЕУ, 2003. – 556 с.
- 4 Савченко В. Я. Аудит: навчальний посібник / Савченко В. Я. – 2-е изд. – К.: КНЕУ, 2006. – 328 с.

Гришук Н. В.

асистент кафедри фінансів та кредиту
Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна

РОЛЬ КОМПЛЕКСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Роль економічної діагностики активізується в умовах зростання фінансової нестабільності, загострення кризових явищ в реальному секторі економіки, до якого належить лісове господарство. За результатами економічної діагностики приймають рішення щодо фінансової санації-системи оздоровлення, спрямованої на досягнення економічної безпеки, відновлення платоспроможності, ліквідності, прибутковості та конкурентоспроможності підприємства, що знаходиться у складному фінансово-економічному стані та йому загрожують процеси банкрутства, ліквідації, руйнування.

Під економічною діагностикою підприємства необхідно розуміти „...спосіб встановлення характеру порушень нормального ходу господарського процесу на основі типових ознак, властивих тільки даному порушенню” [1, 72].

Економічна діагностика розв'язує управлінське завдання у формі встановлення діагнозу, що є синтетичним узагальненням, що розкриває об'єктивну реальність про економічний стан конкретного суб'єкта господарювання. Діагностика діяльності підприємств повинна мати комплексний характер і охоплювати всі сфери діяльності підприємства та господарські процеси, адже часто найдрібніші деталі приховують загрози нестабільності та проблеми, які можуть істотно вплинути на ефективність їх функціонування.

Функціональна складова економічної діагностики здійснюється на основі фактологічної бази, яка локалізує причину відхилень від прийнятного економічного стану, дозволяє оцінити внутрішній економічний потенціал підприємства, визначити, наскільки обґрунтованими є планові завдання, чи повною мірою враховані резерви підвищення ефективності діяльності підприємств.

Економічна діагностика передбачає з'ясування організаційно-правових засад діяльності підприємств, відносин власності, управління та підпорядкування, дотримання принципів державного регулювання, врахування територіальних відмінностей. Економічна діагностика потребує врахування галузевої специфіки функціонування підприємств, що враховує технологічні особливості операційної діяльності, вивчення специфіки фінансово-господарської діяльності, рівня забезпечення ресурсами.

Економічна діагностика підприємства – це „аналіз і оцінка економічних показників роботи підприємства на підставі вивчення окремих результатів, відсутності повної інформації з метою виявлення резервів та з'ясування перспектив його розвитку й наслідків поточних рішень” [2, 419].

Економічна діагностика вимагає детального і комплексного дослідження діяльності підприємства з метою одержання максимально достовірної інформації про його поточний стан і перспективи розвитку. Економічна діагностика покликана дати про об'єкт не тільки широкий спектр інформації у вигляді економічних показників, але й має абсолютно конкретну ціль – вдосконалити процес управління підприємством в умовах нестабільного динамічного середовища, що вимагає постійних коректувань в процесі управління з метою досягнення генеральної стратегічної мети.

Комплексна економічна діагностика підприємства – це цілісне системне дослідження складових результативності підприємства, а також факторів, що впливають на результати його економічної діяльності, включаючи встановлення відхилень від нормального перебігу економічних процесів, метою якого є виявлення найбільш нагрітих проблем й розробки програми заходів для підвищення ефективності діяльності (вдосконалення системи управління, структурної й кадрової перебудови, фінансового оздоровлення, збільшення обсягів продажів, ринкової привабливості).

Комплексна економічна діагностика базується на аналізі минулої діяльності, поточного стану й прогнозу розвитку підприємства. Вона може проводитися як силами аналітичних служб самого підприємства (внутрішній моніторинг), так і з залученням сторонніх консультантів (аудиторів), що гарантує більший ступінь об'єктивності результатів внаслідок незалежності аналітиків (зовнішній моніторинг).

Комплексна діагностика стану підприємства дозволяє визначити поточний стан справ підприємства, оцінити її інноваційний потенціал, детально вивчити проблеми, окреслені на етапі експрес-діагностики, і виявити причини їхнього виникнення.

У ході діагностики використовуються наступні напрямки досліджень: розширений аналіз галузі, конкурентоспроможності підприємства та його

продукції, виробничі можливості, вартість його майна, фінанси, система управління, економічна безпека та економічна культура.

Комплексна діагностика стану підприємства дозволяє оцінити всі (або багато) аспекти господарських процесів, але являє собою досить трудомісткий процес, і проводиться, як правило, сторонніми консультантами. У зв'язку із цим потенційна періодичність проведення комплексної діагностики дуже низька – менше одного разу в рік, і практика показує, що її виконує обмежене число підприємств, в основному, що перебувають у кризовому стані або перед здійсненням великих проєктів (наприклад, впровадження інформаційних систем управління). Застосування для оцінки надійності комплексної діагностики, мабуть, буде суперечити важливому економічному принципу – рентабельності, адже витрати на управління надійністю не повинні перевищувати отриманий від цього фінансовий результат. [3].

Отже, діяльність підприємств забезпечується через виконання суб'єктами управління певних функцій. Однією з них є комплексна економічна діагностика, оскільки вона дає змогу виявити функціональні зв'язки і взаємозалежності між окремими параметрами об'єкта управління, своєчасно визначити тенденції в розвитку господарських процесів. Можна констатувати, що комплексна економічна діагностика – спеціальне фахове дослідження, спрямоване на оцінку економічного стану суб'єктів господарювання, виявлення проблемних аспектів їх функціонування, вивчення кризових явищ, пошуку перспективних шляхів їх успішного розв'язання.

Література:

1. Муравьёв А.И. Теория экономического анализа: проблемы и решения / А.И. Муравьёв // – М.: Изд-во „Финансы и статистика”, 1998. – 144 с.
2. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т.1. [Редкол.: С.В. Мочерний – відп. ред., та ін.]. – К.: Видавничий центр „Академія”, 2000. – 864 с.
3. Шумилова Ю.А. Теоретические аспекты диагностики экономического состояния предприятия [Электронный ресурс] / Ю.А. Шумилова // Проблемы и перспективы управления экономикой и маркетингом в организации. – 2003. – № 3. – Режим доступа до журналу : www.perspectives.utmn.ru.

Данкевич В. С.

кандидат економічних наук,

старший викладач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності

*Житомирський національний агроекологічний університет
м. Житомир, Україна*

РОЗВИТОК ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

В умовах первинного накопичення капіталу оренда є найбільш ефективним механізмом на шляху становлення нових агроформувань та швидкої адаптації їх до умов ринкової економіки. Оренда землі, замість її купівлі, забезпечує орендареві істотну економію стартових коштів, дозволяє швидше

присотуватися до коливань ринкової кон'юнктури. Згідно статті 1 закону “Про оренду землі”, оренда землі – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності [1].

Оренда землі відіграє важливу роль у системі земельних відносин. Вона є економічною формою реалізації власності на землю, а також сприяє розвитку підприємницької діяльності у сільському господарстві, створює стимули для іноземних інвестицій в економіку України, особливо за наявності довготермінової оренди. Орендний механізм є ефективним мотиваційним чинником, який забезпечує стабільний прибуток орендодавцю і спонукає орендаря до підвищення ефективності використання землі. Проте нині в Україні орендні відносини не можуть отримати потужного розвитку, оскільки не вирішені питання купівлі–продажу землі та її ціни. За останні роки було висловлено чимало аргументів як за перетворення землі на товар, так і про те, що в умовах різкої поляризації суспільства земля в Україні не повинна бути товаром, оскільки низька платоспроможність селян стає назавді її купівлі.

Разом із тим сільськогосподарське виробництво може стати однією із основних конкурентних переваг України на європейському та світовому ринках. Для цього потрібно створити потужні економічні механізми із урахуванням специфічних особливостей як стану економіки України, так і основних принципів розвитку аграрного сектора. Однак сучасний стан економічних відносин у сфері земельних відносин свідчить про неефективність орендних відносин земель сільськогосподарського призначення.

Для удосконалення орендних земельних відносин основну увагу слід зосередити на: проведенні земельних конкурсів (аукціонів) на орендовану землю у разі наявності кількох орендарів, що стимулюватиме конкуренцію і відповідне підвищення орендної плати; всебічному захисті й гарантуванні прав селян-орендодавців шляхом покращання їх правової обізнаності, застосуванні дійових механізмів відповідальності за недотримання орендарями умов договорів оренди; екологізації використання орендованих земель, що передбачає виведення з інтенсивного обороту деградованих і малопродуктивних земель; подовженні термінів договорів оренди, оскільки з точки зору організації стабільного виробництва, короткострокова оренда є перепорою для капіталовкладень у довгострокове поліпшення земель; запровадженні механізму застави права оренди земель; формуванні нової на удосконаленні існуючої бази земельного законодавства, зокрема, прийнятті передбачених Земельним кодексом законів України.

Оренда, як форма ринкових операцій із землею, повинна сприяти руху землі до ефективного господаря. Це відповідає сучасним вимогам формування оптимальних за обсягом господарських структур у сільському господарстві. В Україні така закономірність повністю не спостерігається. Терміни дії укладених договорів оренди в нашій країні різні, але переважаючою є короткострокова оренда терміном до 5 років, що є надзвичайно негативним явищем [2].

Короткострокова оренда не сприяє збереженню земель в єдиних масивах. Вона не задовольняє інтересів орендарів і не забезпечує раціональне використання, охорону ґрунтів і дотримання вимог сівозмін, оскільки орендарі

